

แบบประเมินบทความวิจัย
 การประชุมวิชาการระดับชาติ “การศึกษาเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ครั้งที่ 3” ประจำปี 2562
 วันศุกร์ที่ 31 พฤษภาคม 2562

ณ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา กรุงเทพมหานคร

1. ชื่อบทความ : ความสอดคล้องในการเลือกประเภทข้อพิพาทสำหรับกรณี รอยโรคทางระบบประสาท
 สาขาวิชา พยาบาลศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์

2. หัวข้อการประเมินบทความ

รายการประเมิน	ผลการประเมิน		ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ
	ผ่าน/แก้ไข	ไม่ผ่าน	
1. บทคัดย่อภาษาไทย	✓		ตรงต่อม ปรกึ่งนัยยะชัดเจน โดยเฉพาะที่กล่าวถึงเนื้อหา
2. Abstract	✓		มีไม่ ขาดเนื้อหา กราฟ ไม่ตรงกับบทคัดย่อ
3. บทนำ	✓		การอ้างอิงมีทิศทางไม่เหมาะสม ไม่มีการอ้างถึง และแนวร่วมที่มี พง. ไม่ตรงกัน.
4. วัตถุประสงค์การวิจัย	✓		
5. สมมติฐานการวิจัย (ถ้ามี)	✓		
6. วิธีดำเนินการวิจัย	✓		
7. ผลการวิจัย	✓		
8. สรุปผลการวิจัย	✓		
9. อภิปรายผล	✓		
10. ข้อเสนอแนะ	✓		
11. เอกสารอ้างอิง	✓		มีการบ่งชี้ไม่ชัดเจน มีหลายกรณี, ชื่อมีทิศทางที่ผิด, ไม่สอดคล้องกัน
12. องค์ความรู้ใหม่และคุณค่าทางวิชาการ	✓		
13. ความถูกต้องตามรูปแบบ (Template)	✓		

ผลการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ

- 1) บทความผ่านเกณฑ์โดยไม่ต้องแก้ไข
- 2) บทความผ่านเกณฑ์ และแก้ไขตามข้อเสนอแนะ
- 3) บทความไม่ผ่านเกณฑ์

**ความคาดหวังในการเลือกประกอบอาชีพอุตสาหกรรมการบิน
ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการจัดการธุรกิจด้านการบิน**

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง ความคาดหวังในการเลือกประกอบอาชีพอุตสาหกรรมการบินของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการจัดการธุรกิจด้านการบิน มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาระดับความคาดหวังในการเลือกประกอบอาชีพอุตสาหกรรมการบิน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการจัดการธุรกิจด้านการบิน และเพื่อเปรียบเทียบความคาดหวังในการเลือกประกอบอาชีพอุตสาหกรรมการบิน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการจัดการธุรกิจด้านการบิน เก็บข้อมูลและคัดเลือกฉบับสมบูรณ์ได้ 400 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม ประกอบด้วย 3 ตอน คือ ปัจจัยส่วนบุคคล ระดับความคิดเห็นความคาดหวังในการเลือกประกอบอาชีพอุตสาหกรรมการบินของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการจัดการธุรกิจด้านการบิน และข้อเสนอแนะสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และในการทดสอบสมมติฐานใช้ค่าสถิติ t-test และค่าสถิติ F-test ทดสอบค่าเฉลี่ยความแตกต่าง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ผลการวิจัยระดับความคิดเห็นความคาดหวังในการเลือกประกอบอาชีพอุตสาหกรรมการบินของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการจัดการธุรกิจด้านการบิน ในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุดและพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านสังคมและด้านจิตวิทยา ด้านเศรษฐกิจ อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านลักษณะงาน อยู่ในระดับ

ผลการทดสอบสมมติฐาน นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการจัดการธุรกิจด้านการบินที่เพศระดับชั้นปีการศึกษา อาชีพของบิดา มารดาหรือผู้ปกครอง และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีผลต่อความคาดหวังในการเลือกประกอบอาชีพอุตสาหกรรมการบินแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

คำสำคัญ : ความคาดหวัง,ประกอบอาชีพ,อุตสาหกรรมการบิน,นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการจัดการธุรกิจด้านการบิน

Expectation of the Aviation Business Management Students in choosing to in Occupation of the Aviation Industry

ABSTRACT

The objectives of this research to study expectations and to compare the expectations of the Aviation Business Management Students in choosing to in Occupation of the Aviation Industry. Data collection and date complete qualification were 400 as 100 percentages. Statistics for data analysis were Percentage, mean, Standard Deviation, T test and F test.

The results of the research show the aviation business management students had general expectations to an employment in choosing to in occupation of the Aviation Industry

at the highest level. The expectations Aviation Business Management Students is different .
Affecting the expectations to choose to work in the aviation industry different at the
significant level of 0.05.

Keywords : expectations, Career, aviation industry, The Aviation Business Management
Students

บทนำ

ในยุคปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ไม่ว่าจะเป็นทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและด้านอื่น ๆ ส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์ที่ต้องก้าวให้ทันตามกระแสของการเปลี่ยนแปลง ไม่เว้นแม้แต่การประกอบอาชีพที่ถือว่ามีค่าสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ เพราะการประกอบอาชีพไม่เป็นเพียงแค่การตอบสนองความต้องการมนุษย์ในด้านเศรษฐกิจเพียงอย่างเดียว แต่การประกอบอาชีพนั้นยังสะท้อนสภาพสังคม วิถีชีวิต และความเป็นอยู่ของคนในสังคมอีกด้วย จากการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ ทำให้ธุรกิจต่าง ๆ ไม่อาจหลีกเลี่ยงผลกระทบจากสภาพเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นได้ ไม่เว้นแม้แต่อุตสาหกรรมการบิน (Aviation Industry) ที่เป็นอุตสาหกรรมที่ใหญ่ที่สุดในโลก ยังต้องมีการปรับกลยุทธ์ต่าง ๆ ซึ่งธุรกิจการบิน (Airline Business) ยังเป็นองค์ประกอบหนึ่งของอุตสาหกรรมการบิน โดยธุรกิจการบินจะเป็นบุคคลหรือนิติบุคคลที่ประกอบธุรกิจการบริการขนส่งทางอากาศด้วยเครื่องบินทั้งผู้โดยสาร (Passenger Service) และ สินค้า (Cargo Service) หรือเครื่องบิน แล้วใช้บริการของท่าอากาศยานและบริการเครื่องช่วยในการเดินทางอากาศมาผลิตเป็นบริการขนส่งทางอากาศหรือด้วยเครื่องบิน เพื่อสนองความต้องการของผู้ใช้บริการในรูปแบบของการให้บริการผู้โดยสารและสินค้า จึงเป็นเหตุผลให้ธุรกิจการบินเป็นธุรกิจที่ได้รับความนิยมจากผู้โดยสารเป็นอย่างมาก และยังมีอัตราการเติบโตมากขึ้นเรื่อย ๆ (บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา, 2551 : 1) จึงส่งผลทำให้สถาบันการศึกษาต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนจะต้องมีการปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนเพื่อเตรียมผลิตบัณฑิตให้เป็นที่ยอมรับของตลาดโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการมุ่งเน้นการผลิตบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับด้านการบินเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของอุตสาหกรรมการบินที่มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น และยังเป็นส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคม เนื่องจากการขนส่งทางอากาศมีการเติบโตไม่ว่าการเพิ่มจำนวนเครื่องบิน จำนวนเที่ยวบิน หรือแม้กระทั่งจำนวนผู้โดยสาร ส่งผลทำให้การประกอบอาชีพในอุตสาหกรรมการบินเป็นอาชีพที่กำลังเป็นที่สนใจของเยาวชนไทยคืออาชีพของนักบินและพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน เนื่องจากโดยส่วนใหญ่จะมองว่าเป็นอาชีพที่มีความมั่นคงและมีค่าตอบแทนที่สูง และในการรับสมัครพนักงานของบริษัทธุรกิจการบินนั้นย่อมมีหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกผู้สมัครโดยพิจารณาถึงความสามารถและทักษะด้านภาษา ปฏิภาณไหวพริบแม้กระทั่งสภาวะการตัดสินใจ รวมถึงบุคลิกภาพ สุขภาพร่างกายอีกด้วย จากการทบทวนวรรณกรรมงานวิจัยมีแนวคิดหลักการทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ดังนี้ ทฤษฎีความคาดหวัง (Expectation Theory) ซึ่งนักจิตวิทยากลุ่มปัญญานิยมเชื่อว่ามนุษย์เป็นสัตว์โลกที่ใช้ปัญญาหรือความคิดในการตัดสินใจว่าจะกระทำพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อจะนำไปสู่เป้าหมายที่จะสนองความต้องการของตนเองจึงเกิดสมมติฐานดังนี้ (อโรวรรณ เกิดผล, 2539 : 1) พฤติกรรมของมนุษย์ถูกกำหนดขึ้นโดยผลรวมของแรงผลักดันภายในของเขาเองและแรงผลักดันจากสิ่งแวดล้อม 2) มนุษย์แต่ละคนมีความต้องการความปรารถนาและเป้าหมายที่แตกต่างกัน 3) บุคคลตัดสินใจที่จะทำพฤติกรรมโดยเลือกจากพฤติกรรมหลายอย่างสิ่งที่เป็นข้อมูลให้เลือกได้แก่ความคาดหวังในค่าของผลลัพธ์ที่จะได้ภายหลังจากการแสดงพฤติกรรมนั้นไปแล้ว แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ แอสติน (อ้างถึงในประศาสน์ ไสวงษ์, 2552 : 6) ได้ให้ความหมายของสภาพแวดล้อมสถาบันการศึกษาว่าเป็นพฤติกรรม เหตุการณ์ แนวความคิด และลักษณะทางกายภาพ ที่เป็นสิ่งบังคับให้ทุกคนในสังคม หรือสถาบันการศึกษาต้องปฏิบัติตาม เช่น ลักษณะของอาคารสถานที่ ประโยชน์ อุดมการณ์ กฎเกณฑ์ระเบียบข้อบังคับ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นสภาพแวดล้อมในสถาบันที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ และแนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจ สุพานี สุษฎฐ์วานิช (2552 : 133) กล่าวว่า

nd-X

X

7/15

X

การตัดสินใจ หมายถึง กระบวนการของการเลือกจากหลาย ๆ ทางเลือกที่มีอยู่ ณ วินาที เวลานั้น เพื่อให้ได้ผลลัพธ์
อย่างที่ต้องการ หรือเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่ง การตัดสินใจจึงเกี่ยวข้องกับมิติของเวลาเพราะเป็น
การตัดสินใจ ณ ขณะนี้ เวลานั้น ซึ่งจะส่งผลถึงอนาคต และการตัดสินใจจะเกี่ยวข้องกับมิติของทางเลือกด้วยเสมอ
เพราะถ้าเราไม่มีทางเลือก เราก็ไม่ต้องเลือก เราก็ไม่ต้องตัดสินใจ ดังนั้นเมื่อต้องตัดสินใจจะต้องมีทางเลือกเสมอ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปริชา อินทรสัมพันธ์ (2550) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการ
ตัดสินใจเลือกเรียนวิชาชีพครู ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ผล
การศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนวิชาชีพครู คือ ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ รายได้ของครอบครัว และ
ปัจจัยด้านอื่นๆ คือ ความก้าวหน้าและความมั่นคงในอาชีพ ความเหมาะสมกับตัวเอง บุคคล และสิ่งแวดล้อม ที่มี
อิทธิพลต่อการเลือก ความศรัทธาและความชื่นชอบในอาชีพครู ส่วนเจริญ โสภากา (2551) ได้ศึกษาแรงจูงใจใน
การศึกษาต่อระดับบัณฑิตของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ผลการศึกษาพบว่า แรงจูงใจ
ในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตของนักศึกษาในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านสังคม ด้านสถาบัน
ด้านอาชีพ และด้านพัฒนาตนเอง ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิต มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกัน
คือ นักศึกษาที่มีเพศและภูมิลำเนาต่างกันมีแรงจูงใจในด้านสังคม ด้านสถาบัน ด้านอาชีพ และด้านพัฒนาตนเอง
แตกต่างกัน , นักศึกษาที่มีอายุต่างกันมีแรงจูงใจในด้านสังคม และด้านพัฒนาตนเองไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านสถาบัน ด้าน
อาชีพแตกต่างกัน, นักศึกษาที่กำลังศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาในหลักสูตรต่างกันมีแรงจูงใจในด้านสังคม ด้านอาชีพ
และด้านพัฒนาตนเองไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านสถาบันแตกต่างกัน, นักศึกษาที่ประกอบอาชีพต่างกันมีแรงจูงใจในด้าน
สังคม และด้านพัฒนาตนเองไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านสถาบันและด้านอาชีพแตกต่างกัน, นักศึกษาที่มีรายได้ประจำต่อ
เดือนต่างกันมีแรงจูงใจในด้านสังคม และด้านพัฒนาตนเองไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านสถาบันแตกต่างกัน และด้านอาชีพ
แตกต่างกัน เสถียร เกรงขาม (2551) ศึกษาแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนิสิตใน
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ โดย
ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนผลการเปรียบเทียบโดยจำแนกตามเพศ อายุ และคณะที่ศึกษา พบว่าไม่แตกต่างกัน
ประศาสน์ ไสลงษ์ (2552) ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับมหาบัณฑิตของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัย
ราชภัฏพระนคร ผลการศึกษาพบว่าโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีปัจจัยที่ผลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อ ได้แก่
ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการประกอบอาชีพ ด้านสังคมและเศรษฐกิจ และ ด้านคุณลักษณะสถาบัน และปัจจัยพื้นฐาน
ส่วนบุคคล ประกอบด้วย อายุ อาชีพ รายได้ มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครแตกต่าง
กัน และนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ที่มีเพศ สถานภาพ และหลักสูตรที่เข้าศึกษาต่อแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครไม่แตกต่างกัน นที ฎีกาภดินทร์
(2553) ได้ ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในโครงการตรี - โท สองภาษา คณะเศรษฐศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ของนักศึกษาชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 โรงเรียนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ผล
การศึกษาพบว่า โครงการตรี - โท สองภาษาเป็นที่น่าสนใจของนักเรียนรัฐบาลมากกว่าโรงเรียนเอกชน สรุปผล
ปัจจัยที่มีผลต่อการศึกษาต่อในโครงการนี้ คือ อาชีพของผู้ปกครอง เป็นอันดับหนึ่ง เกรดเฉลี่ยเป็นอันดับสอง และ
สายการศึกษาของนักเรียนเป็นอันดับที่สาม ปิยรัตน์ บุตรตรี (2554) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับ
บัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยนครพนม ผลการศึกษาพบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ได้แก่
ด้านการเรียนเพื่อรู้ ด้านการประกอบอาชีพ ด้านสังคม และด้านบริการการศึกษา จากการเปรียบเทียบแรงจูงใจใน
การศึกษาต่อโดยจำแนกตามเพศ อายุ อาชีพและรายได้ มีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน และนางเยาว์ นุชนารถ
(2555) ได้ศึกษาปัจจัยจูงใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวน
ดุสิต ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยจูงใจที่ทำให้นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต เข้าศึกษาสาขาวิชา
การศึกษา ปฐมวัยมากที่สุด ได้แก่ ปัจจัยจูงใจด้านการพัฒนาตนเอง/เหตุผลส่วนตัว และปัจจัยจูงใจที่ทำให้นักศึกษาชั้น
ปีที่ 1 มหาวิทยาลัย ราชภัฏสวนดุสิตเข้าศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยน้อยที่สุด ได้แก่ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ส่วน
การเปรียบเทียบ ปัจจัยจูงใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย จำแนกตามข้อมูลพื้นฐาน พบว่า เพศ
รายได้รวมของครอบครัวต่อเดือน โดยรวมไม่แตกต่างกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงความต้องการใน

การเลือกประกอบอาชีพของนักศึกษา และความคาดหวังในการเลือกประกอบอาชีพในอุตสาหกรรมการบิน เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรให้มีความสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและตลาดแรงงาน ซึ่งผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนในอนาคตต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความคาดหวังในการเลือกประกอบอาชีพอุตสาหกรรมการบิน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาการจัดการธุรกิจด้านการบิน
2. เพื่อเปรียบเทียบความคาดหวังในการเลือกประกอบอาชีพอุตสาหกรรมการบิน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาการจัดการธุรกิจด้านการบิน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

สมมติฐานการวิจัย

ปัจจัยด้านส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาการจัดการธุรกิจด้านการบินที่แตกต่างกันมีผลต่อความคาดหวังในการเลือกประกอบอาชีพอุตสาหกรรมการบินแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ

1) ประชากรที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ศึกษาในสาขาวิชาการจัดการธุรกิจด้านการบินของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร ขนาดกลุ่มตัวอย่างเนื่องจากไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน ผู้วิจัยจึงใช้ขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 คน โดยกำหนดระดับค่าความเชื่อมั่นร้อยละ 95 มีตัวแปรต้น ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการจัดการธุรกิจด้านการบิน ประกอบด้วย เพศ ระดับชั้นปีการศึกษา อาชีพของบิดา มารดาหรือผู้ปกครอง รายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน ส่วนตัวแปรตาม ได้แก่ ความคาดหวังในการเลือกประกอบอาชีพอุตสาหกรรมการบิน ประกอบด้วย ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านลักษณะงาน ด้านจิตวิทยา

2) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ประกอบด้วย 3 ตอน ดังนี้ 1) ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม 2) เป็นข้อความเกี่ยวกับความคาดหวังในการเลือกประกอบอาชีพอุตสาหกรรมการบิน มีทั้งหมด 4 ด้าน 3) เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับความคาดหวังในการเลือกประกอบอาชีพอุตสาหกรรมการบิน ทั้งนี้ในการตรวจสอบความถูกต้องเที่ยงตรงและความเชื่อถือได้ของแบบสอบถามนั้น ผู้วิจัยได้ขอความร่วมมือจากนักวิชาการที่มีความรู้ความสามารถในแขนงวิชา และจากผู้ที่มีประสบการณ์และความเชี่ยวชาญในวิชาชีพ จำนวน 3 ท่าน ซึ่งประกอบด้วย ขั้นตอน 2 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 การหาค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหา เครื่องมือได้ครอบคลุมเนื้อหาหรือประเด็นที่ต้องการวัดได้ครบถ้วนมากน้อยเพียงใด ขั้นตอนที่ 2 หาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ ด้วยการใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัก ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดสอบ เพื่อแสดงความเชื่อมั่นกับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย จำนวน 30 คน

3) การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ หาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ ทดสอบสมมติฐานการวิจัยด้วย Dependent t-test สำหรับการทดสอบสมมติฐาน

ผลการวิจัย

จากผลการวิจัยสามารถสรุปผลที่สำคัญได้ดังนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคล กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาส่วนใหญ่เป็น 214 คน คิดเป็นร้อยละ 53.5 ศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 1 จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 30.5 อาชีพของบิดา มารดาหรือผู้ปกครองส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้าง จำนวน 169 คน คิดเป็นร้อยละ 42.2 และส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 – 25,000 บาท จำนวน 229 คน คิดเป็นร้อยละ 57.3

2. ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความคาดหวังในการเลือกประกอบอาชีพอุตสาหกรรมการบินของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาการจัดการธุรกิจด้านการบิน ผลการวิจัยพบว่า

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความคาดหวังในการเลือกประกอบอาชีพอุตสาหกรรมการบินของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาการจัดการธุรกิจด้านการบิน ในภาพรวมทุกด้าน

ความคาดหวังในการเลือกประกอบอาชีพ อุตสาหกรรมการบิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านเศรษฐกิจ	4.27	0.64	มากที่สุด
ด้านสังคม	4.35	0.69	มากที่สุด
ด้านลักษณะงาน	3.98	0.81	มาก
ด้านจิตวิทยา	4.35	0.64	มากที่สุด
รวม	4.24	0.70	มากที่สุด

จากตารางที่ 1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความคาดหวังในการเลือกประกอบอาชีพอุตสาหกรรมการบินของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาการจัดการธุรกิจด้านการบิน ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.24$) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดได้แก่ ด้านสังคมและด้านจิตวิทยา อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.35$) รองลงมาได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.27$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ ด้านลักษณะงาน อยู่ในระดับ ($\bar{X} = 3.98$) ตามลำดับ

ตารางที่ 2 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความคาดหวังในการเลือกประกอบอาชีพอุตสาหกรรมการบินของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาการจัดการธุรกิจด้านการบิน ด้านเศรษฐกิจ

ด้านเศรษฐกิจ	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1.1 มีค่าตอบแทนสูง	4.34	0.60	มากที่สุด
1.2 มีสวัสดิการดี	4.31	0.66	มากที่สุด
1.3 เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน	4.32	0.62	มากที่สุด
1.4 มีความมั่นคงและเป็นหลักประกันในอนาคต	4.28	0.61	มากที่สุด
1.5 มีรายได้ที่เพิ่มขึ้นตามความสามารถและประสบการณ์	4.03	0.72	มาก
รวม	4.27	0.64	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความคาดหวังในการเลือกประกอบอาชีพอุตสาหกรรมการบินของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาการจัดการธุรกิจด้านการบิน ด้านเศรษฐกิจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.27$) ความคาดหวังที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดได้แก่ มีค่าตอบแทนสูง อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.34$) รองลงมาเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.32$) รองลงมาได้แก่ มีสวัสดิการดี อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.31$) รองลงมาได้แก่ มีความมั่นคงและเป็นหลักประกันในอนาคต อยู่ในระดับมาก

ที่สุด ($\bar{X} = 4.28$) ส่วนความคาดหวังในการเลือกประกอบอาชีพที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ มีรายได้ที่เพิ่มขึ้นตามความสามารถและประสบการณ์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.03$) ตามลำดับ

ตารางที่ 3 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความคาดหวังในการเลือกประกอบอาชีพอุตสาหกรรมการบินของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี สาขาการจัดการธุรกิจด้านการบิน ด้านสังคม

ด้านสังคม	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
2.1 เป็นอาชีพที่ได้รับการยอมรับจากสังคม	4.44	0.68	มากที่สุด
2.2 ได้เดินทางไปต่างประเทศ	4.00	0.78	มาก
2.3 เป็นอาชีพที่ได้รับความนิยมในสังคม	4.46	0.64	มากที่สุด
2.4 ได้พบปะผู้คนเป็นจำนวนมาก	4.38	0.72	มากที่สุด
2.5 เป็นอาชีพที่สร้างเกียรติยศ ชื่อเสียงและความภาคภูมิใจให้กับตนเอง	4.47	0.64	มากที่สุด
รวม	4.35	0.69	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นความคาดหวังในการเลือกประกอบอาชีพอุตสาหกรรมการบินของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาการจัดการธุรกิจด้านการบิน ด้านสังคม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.35$) ความคาดหวังที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดได้แก่ เป็นอาชีพที่สร้างเกียรติยศ ชื่อเสียงและความภาคภูมิใจให้กับตนเอง อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.47$) รองลงมาได้แก่ เป็นอาชีพที่ได้รับความนิยมในสังคม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.46$) รองลงมาได้แก่ เป็นอาชีพที่ได้รับการยอมรับจากสังคม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.44$) รองลงมาได้แก่ ได้พบปะผู้คนเป็นจำนวนมาก อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.38$) ส่วนความคาดหวังที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ ได้เดินทางไปต่างประเทศ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความคาดหวังในการเลือกประกอบอาชีพอุตสาหกรรมการบินของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี สาขาการจัดการธุรกิจด้านการบิน ด้านลักษณะงาน

ด้านลักษณะงาน	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
3.1 ต้องเป็นผู้มีใจรักต่องานบริการ	3.99	0.91	มาก
3.2 เป็นอาชีพที่ต้องใช้ทักษะด้านภาษา	4.21	0.79	มากที่สุด
3.3 มีขอบเขตการทำงานที่ชัดเจนและแน่นอน	4.02	0.66	มาก
3.4 มีโอกาสได้เรียนรู้และสร้างประสบการณ์ใหม่ ๆ อยู่เสมอ	3.98	0.90	มาก
3.5 ลักษณะของงานตรงตามสาขาที่เรียน	3.71	0.80	มาก
รวม	3.98	0.81	มาก

จากตารางที่ 4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นความคาดหวังในการเลือกประกอบอาชีพอุตสาหกรรมการบินของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาการจัดการธุรกิจด้านการบิน ด้านลักษณะงาน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.98$) ความคาดหวังที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ เป็นอาชีพที่ต้องใช้ทักษะด้านภาษา อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.21$) รองลงมาได้แก่ มีขอบเขตการทำงานที่ชัดเจนและแน่นอน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.02$) รองลงมาได้แก่ ต้องเป็นผู้มีใจรักต่องานบริการ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.99$) รองลงมาได้แก่ มีโอกาสได้เรียนรู้และสร้างประสบการณ์ใหม่ ๆ อยู่เสมอ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.98$) ส่วนความคาดหวังที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ ลักษณะของงานตรงตามสาขาที่เรียน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.71$) ตามลำดับ

ตารางที่ 5 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความคาดหวังในการเลือกประกอบอาชีพอุตสาหกรรมการบินของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาการจัดการธุรกิจด้านการบิน ด้านจิตวิทยา

ด้านจิตวิทยา	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
4.1 เป็นอาชีพที่ได้รับความคาดหวังจากครอบครัว	3.71	0.80	มาก
4.2 เป็นอาชีพที่อยู่ในความสนใจและความชอบส่วนตัว	4.69	0.50	มากที่สุด
4.3 ได้รับคำแนะนำจากบุคคลที่ประกอบอาชีพในอุตสาหกรรมการบิน	4.38	0.60	มากที่สุด
4.4 ได้รับการแนะนำอาชีพจากสถานศึกษา	4.50	0.64	มากที่สุด
4.5 ได้เห็นตัวอย่างจากบุคคลที่ประกอบอาชีพนี้ ที่ประสบความสำเร็จ	4.46	0.67	มากที่สุด
รวม	4.35	0.64	มากที่สุด

จากตารางที่ 5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นความคาดหวังในการเลือกประกอบอาชีพอุตสาหกรรมการบินของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาการจัดการธุรกิจด้านการบิน ด้านจิตวิทยา อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.35$) ความคาดหวังที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ เป็นอาชีพที่อยู่ในความสนใจและความชอบส่วนตัว อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.69$) รองลงมาได้แก่ ได้รับการแนะนำอาชีพจากสถานศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.50$) รองลงมาได้แก่ ได้เห็นตัวอย่างจากบุคคลที่ประกอบอาชีพนี้ ที่ประสบความสำเร็จ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.46$) รองลงมาได้แก่ ได้รับคำแนะนำจากบุคคลที่ประกอบอาชีพในอุตสาหกรรมการบิน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.38$) ส่วนความคาดหวังที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ เป็นอาชีพที่ได้รับความคาดหวังจากครอบครัว อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.71$) ตามลำดับ

การทดสอบสมมติฐาน

ปัจจัยด้านส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาการจัดการธุรกิจด้านการบินที่แตกต่างกันมีผลต่อความคาดหวังในการเลือกประกอบอาชีพอุตสาหกรรมการบินแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

สรุปผลและอภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่อง ความคาดหวังในการเลือกประกอบอาชีพอุตสาหกรรมการบิน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาการจัดการธุรกิจด้านการบิน สามารถอภิปรายผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์และสมมติฐานการวิจัยได้ดังนี้

ระดับความคาดหวังในการเลือกประกอบอาชีพอุตสาหกรรมการบินของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาการจัดการธุรกิจด้านการบิน โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาารายด้านพบว่า ด้านสังคม และด้านจิตวิทยาอยู่ในระดับมากที่สุด จึงแสดงให้เห็นว่าความคาดหวังในการเลือกประกอบอาชีพนักศึกษาที่มีความคาดหวังในเรื่องเป็นอาชีพที่สร้างเกียรติยศ ชื่อเสียงและความภาคภูมิใจให้กับตนเอง เป็นอาชีพที่ได้รับความนิยมในสังคม เป็นอาชีพที่ได้รับการยอมรับจากสังคม ได้พบปะผู้คนเป็นจำนวนมาก และได้เดินทางไปต่างประเทศ ตลอดจนถึงเป็นอาชีพที่อยู่ในความสนใจและความชอบส่วนตัว หรือได้รับการแนะนำอาชีพจากสถานศึกษาจากบุคคลที่ประกอบอาชีพในอุตสาหกรรมการบินและยังได้เห็นตัวอย่างจากบุคคลที่ประกอบอาชีพอีกด้วย

ความคาดหวังในการเลือกประกอบอาชีพอุตสาหกรรมการบินของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาการจัดการธุรกิจด้านการบิน ด้านเศรษฐกิจ อยู่ในระดับมากที่สุด จะพบว่า มีความคาดหวังด้านค่าตอบแทนสูง เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน มีสวัสดิการดี มีความมั่นคงและเป็นหลักประกันในอนาคต มีรายได้ที่เพิ่มขึ้นตามความสามารถและประสบการณ์ และ

ความคาดหวังในการเลือกประกอบอาชีพอุตสาหกรรมการบินของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาการจัดการธุรกิจด้านการบิน ด้านลักษณะงาน พบว่า เป็นอาชีพที่ต้องใช้ทักษะด้านภาษา มีขอบเขตการทำงานที่ชัดเจน และแน่นอน ต้องเป็นผู้มีใจรักต่องานบริการ มีโอกาสได้เรียนรู้และสร้างประสบการณ์ใหม่ ๆ อยู่เสมอ ลักษณะของงานตรงตามสาขาที่เรียน

ผลการทดสอบสมมติฐาน ปัจจัยด้านส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาการจัดการธุรกิจด้านการบินที่แตกต่างกันมีผลต่อความคาดหวังในการเลือกประกอบอาชีพอุตสาหกรรมการบินแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของปริษา อินทรสัมพันธ์ (2550) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนวิชาชีพครู ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนวิชาชีพครู คือ ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ รายได้ของครอบครัว และปัจจัยด้านอื่นๆ คือ ความก้าวหน้าและความมั่นคงในอาชีพ ความเหมาะสมกับตัวเอง บุคคล และสิ่งแวดล้อม ที่มีอิทธิพลต่อการเลือก ความศรัทธาและความชื่นชอบในอาชีพครู

ผลการทดสอบสมมติฐาน นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาการจัดการธุรกิจด้านการบินที่มีเพศแตกต่างกัน มีผลต่อความคาดหวังในการเลือกประกอบอาชีพอุตสาหกรรมการบินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของเจริญ โสภา (2551) ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตของนักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีแรงจูงใจในด้านสังคม ด้านสถาบัน ด้านอาชีพ และด้านพัฒนาตนเองแตกต่างกัน รวมถึงผลงานวิจัยของศิริภา ศรีโคกลำ (2556) ศึกษาแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อสถาบันการพลศึกษา ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2555 ผลการศึกษาพบว่า ผลการเปรียบเทียบในด้านของเพศที่แตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อสถาบันการพลศึกษาที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระดับ 0.05 และไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของประศาสน์ ไสลงษ์ (2552) ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับมหาบัณฑิตของนักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ที่มีเพศ แตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครไม่แตกต่างกัน รวมถึงผลงานวิจัยของนงเยาว์ นุชนารถ (2555) ศึกษาปัจจัยจูงใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ผลการศึกษาปัจจัยจูงใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ จำแนกตามข้อมูลพื้นฐาน พบว่า เพศ รายได้รวมของครอบครัวต่อเดือน โดยรวมไม่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาการจัดการธุรกิจด้านการบินที่มีระดับชั้นปี การศึกษาแตกต่างกัน มีผลต่อความคาดหวังในการเลือกประกอบอาชีพอุตสาหกรรมการบินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ผลการทดสอบสมมติฐาน นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาการจัดการธุรกิจด้านการบินที่มีอาชีพของบิดา มารดาหรือผู้ปกครองแตกต่างกัน มีผลต่อความคาดหวังในการเลือกประกอบอาชีพอุตสาหกรรมการบินแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของนที ภูิกาบดินทร์ (2553) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการ ตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในโครงการตรี – โท สองภาษา คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ของนักศึกษาชั้น มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 โรงเรียนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อ ในโครงการนี้ คือ อาชีพของผู้ปกครอง เป็นอันดับหนึ่ง เกรดเฉลี่ยเป็นอันดับสอง และสายการศึกษาของนักเรียนเป็น อันดับที่สาม

ผลการทดสอบสมมติฐาน นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาการจัดการธุรกิจด้านการบินที่มีรายได้เฉลี่ยต่อ เดือนแตกต่างกัน มีผลต่อความคาดหวังในการเลือกประกอบอาชีพอุตสาหกรรมการบินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของปิยรัตน์ บุตรตรี (2554) แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยนครพนม ผลการศึกษาพบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านการเรียน เพื่อรู้ ด้านการประกอบอาชีพ ด้านสังคม และด้านบริการการศึกษา จากการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อโดย จำแนกตามและรายได้ มีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการสำรวจความต้องการหรือความชอบในลักษณะอาชีพของนักศึกษา ตลอดจนควรมีการศึกษา แนวโน้มการเข้าทำงานในอาชีพนั้น ๆ
 2. สถาบันการศึกษาควรมีการพัฒนาหลักสูตรเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา ตลอดจน ความต้องการของตลาดแรงงาน ซึ่งอาจเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยให้นักศึกษาได้มีโอกาสประกอบอาชีพที่คาดหวังไว้
- ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป
1. ควรทำการศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อความคาดหวังในการประกอบอาชีพใน อุตสาหกรรมการบิน
 2. ควรทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพของนักศึกษา

เอกสารอ้างอิง

- จิเจริญ โสภภ. (2551). แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยราชภัฏ อุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- นที ภูิกาบดินทร์. (2553). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในโครงการตรี – โท สองภาษา คณะ เศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นงเยาว์ นุชนารถ. (2555). ปัจจัยจูงใจในการเลือกศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ของนักศึกษามหาวิทยาลัย ราชภัฏสวนดุสิต. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2548). อุตสาหกรรมการบินและการจำหน่ายตัวเครื่องบิน. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ: บริษัท เพรส แอนด์ ดีไซน์.
- ประศาสน์ โสวงษ์. 2552. แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับมหาบัณฑิตของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยราชภัฏ พระนคร. สารนิพนธ์หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.

ปรีชา อินทรสัมพันธ์. (2550). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนวิชาชีพครู ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ปิยรัตน์ บุตรตรี. (2554). แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยนครพนม. ปรียญวิทยานพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาวิทยาลัราชภัฏมหาสารคาม.

สุพานี สฤกษ์วานิช. (2552). พฤติกรรมมองศัการสมัยใหม่ : แนวคิดและทฤษฎี. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

เสถียร เกรงขาม. (2551). แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนิสิตในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนครสวรรค์.